

Predmet C-16/24 [Sinalov]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

11. siječnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sofijski gradski sad (Bugarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

11. siječnja 2024.

Kazneni postupak protiv:

YR

WV

AN

WY

Predmet glavnog postupka

Sukob nadležnosti između nacionalnog suca i predsjednika suda o načinu primjene načela nasumičnog odabira prilikom dodjele predmeta koje vrijedi u državi članici. Poštovanje načela neovisnosti sudstva kao izraz vladavine prava kada se sustav nasumične dodjele predmeta tumači i primjenjuje na način da nacionalnom sucu nije dopušteno samostalno ocijeniti je li nadležan za rješavanje kaznenog predmeta koji mu je dodijelio predsjednik suda, što dovodi do toga da se, nakon što taj sudac bez suglasnosti predsjednika suda zbog razloga nadležnosti izravno proslijedi predmet drugom sucu istog suda i taj drugi sudac prihvati rješavanje tog predmeta i smatra potrebnim, također bez suglasnosti predsjednika suda, saslušati stranke u predmetu o pitanju njegove nadležnosti za rješavanje predmeta, protiv obaju nacionalnih sudaca pokreće stegovni postupak zbog narušavanja ugleda pravosuđa i povrede službene dužnosti.

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije u skladu s člankom 267. UFEU-a

Prethodno pitanje

Je li u skladu s člankom 19. stavkom [1. drugim podstavkom] UEU-a i člankom 47. Povelje tumačenje nacionalnog zakona kojim se kao načelo sudovanja predviđa nasumični odabir među sucima kako bi se odredilo koji će od njih postupati i odlučivati u određenom kaznenom predmetu, a prema kojem u slučaju dvojbi u pogledu toga je li to načelo povrijeđeno već u predmetu koji je dodijelio predsjednik suda te dvojbe treba razriješiti kao

1. da je pritom riječ o sudskom pitanju o kojem, i nakon saslušanja stranaka te u žalbenom postupku, odlučuje sud koji rješava predmet ili kao

2. da je pritom riječ o administrativnom pitanju o kojem odlučuje isključivo predsjednik suda, te je li u skladu s navedenim odredbama,

osim toga, tumačenje prema kojem se smatra da su oba suca počinila stegovnu povredu jer su svojim postupanjem narušili ugled pravosuđa i povrijedili svoje službene dužnosti u slučaju kad sudac kojem je dodijeljen predmet smatra da bi prema navedenom načelu u predmetu trebao postupati drugi sudac te proslijedi predmet tom sucu, a drugi sudac koji je primio predmet najprije sasluša stranke u kontradiktornom postupku i zatim samostalno odluči o pitanju vlastite nadležnosti?

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa

Ugovor o Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: UEU), osobito članak 19. stavak 1. drugi podstavak;

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), osobito članak 47.;

Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL 2008., L 300, str. 42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 135.);

Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL 2004., L 335, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 80.);

Presuda od 15. srpnja 2021., Komisija/Poljska (Sustav stegovnih mjera za suce), C-791/19, EU:C:2021:596;

Presuda od 20. travnja 2021., Republika, C-896/19, EU:C:2021:311;

Presuda od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982;

Presuda od 2. ožujka 2021., A. B. i dr. (Imenovanje sudaca Vrhovnog suda – Pravno sredstvo), C-824/18, EU:C:2021:153;

Presuda od 5. studenoga 2019., Komisija/Poljska (Neovisnost redovnih sudova), C-192/18, EU:C:2019:924;

Presuda od 24. lipnja 2019., Komisija/Poljska (Neovisnost Vrhovnog suda), C-619/18, EU:C:2019:531.

Nacionalni propisi

Nakazatelno-procesualen kodeks (Zakonik o kaznenom postupku), osobito članak 42. stavak 2., članak 44. stavak 1. i članak 258.

Zakon za sadebnata vlast (Zakon o sudbenoj vlasti, u daljnjem tekstu: ZSV), osobito članak 9. stavak 1., članak 86., članak 109., članak 307. stavak 2., članak 308., članak 327. te članak 360.b stavci 1. i 6.

Sažet prikaz činjenica i postupka

- 1 Pred Specializiranim nakazatelnim sadom (Specijalizirani kazneni sud, Bugarska) od 30. listopada 2014. vodio se kazneni postupak protiv četiriju osoba zbog sudjelovanja u zločinačkom udruženju s kriminalnom svrhom počinjenja poreznih kaznenih djela – neplaćanje poreza na dodanu vrijednost. Navodne kažnjive radnje počinjene su između siječnja 2008. i 27. ožujka 2012.
- 2 Računalnim postupkom nasumičnog odabira među svim sucima kazneni predmet dodijeljen je sucu Ivi Hinovu. Raspravu je vodilo vijeće sastavljeno od dvaju sudaca porotnika. Zbog smrti jednog od sudaca porotnika 2021. i s obzirom na načelo nepromjenjivosti sastava suda sudac Ivo Hinov (u daljnjem tekstu: sudac I. H.) odredio je 19. listopada 2021. ponovno otvaranje rasprave.
- 3 Specializiran nakazatelen sad (Specijalizirani kazneni sud) raspušten je 27. srpnja 2022. te je predmet zbog razloga nadležnosti proslijeđen Sofijskom gradskom sadu (Gradski sud u Sofiji, Bugarska) (u daljnjem tekstu: SGS). Na tom je sudu za suca opet postavljen i sudac I. H. te on ondje trenutačno obavlja tu funkciju.
- 4 Predsjednik kaznenog odjela SGS-a primijenio je 4. kolovoza 2022. mehanizam za dodjelu predmeta u skladu s načelom nasumičnog odabira među svim sucima suda. Kazneni predmet dodijeljen je sutkinji Hristinki Kolevoj (u daljnjem: sutkinja H. K.). Ona je 27. rujna 2023. utvrdila da je sudac I. H. nadležan za

odlučivanje o meritumu predmeta a da nije razmotrila pravna pitanja povezana s predmetom. Predmet je stoga prosljedila na rješavanje tom sucu.

- 5 Sudac I. H. donio je 3. listopada 2023. sudsku odluku kojom je odredio održavanje javne rasprave radi saslušanja stranaka, osobito u pogledu pitanja je li poštovano načelo nasumične dodjele. Stranke su smatrale da je sutkinja H. K. počinila pogrešku koja se tiče prava jer sudac ne može prosljediti predmet na rješavanje drugom sucu. Smatraju da je predmet trebalo prosljediti predsjedniku suda kako bi ga on dodijelio novim nasumičnim odabirom.
- 6 Rješenjem od 23. studenoga 2023. sudac I. H. pojasnio je da je zakonodavac utvrdio nasumični odabir kao načelo organizacije pravosuđa i da je svaki sud ovlašten ispitati vlastitu nadležnost. On stoga smatra da je riječ o sudskom pitanju (odnosno o pitanju o kojem treba odlučiti sud, uključujući odlučivanje u žalbenom postupku), a ne o administrativnom pitanju (odnosno ne o pitanju o kojem bi trebao odlučiti predsjednik suda).
- 7 Povodom žalbe protiv odluka tog suca nadležni žalbeni sud utvrdio je da je samo predsjednik suda ovlašten ocijeniti je li prilikom prvotne dodjele predmeta poštovano načelo nasumičnog odabira.
- 8 Nalogom od 22. prosinca 2023. predsjednik suda pokrenuo je stegovni postupak protiv sutkinje H. K. i suca I. H. Na činjeničnoj razini sutkinji H. K. prebacuje se da nije prosljedila predmet predsjedniku suda radi preraspodjele (i usto da nije prekinula postupak i sebe izuzela), dok se sucu I. H. prebacuje da je prihvatio rješavanje predmeta koji mu nije pravilno dodijeljen u skladu sa zahtjevima iz ZSV-a. Na pravnoj razini postupanje sutkinje i suca ocijenjeno je kao „radnja kojom se narušava ugled pravosuđa i povređuje službena dužnost”.

Ključni argumenti suca i predsjednika suda

- 9 **Sudac I. H.**, čije je vijeće sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku Sudu¹, smatra da je povrijeđeno njegovo pravo na slobodnu ocjenu njegove nadležnosti za rješavanje kaznenog predmeta u okviru njegovih općih ovlasti kao suca time što ga predsjednik SGS-a poziva na stegovnu odgovornost. Smatra da se u tom kontekstu postavljaju najmanje dva bitna pitanja. Prvo pitanje glasi treba li sud koji je uputio zahtjev priznati da zapravo nije nadležan za odlučivanje o tom pitanju što bi značilo da priznaje da tu ocjenu može provesti samo predsjednik suda. Drugo pitanje glasi predstavljaju li radnje koje je dosad poduzeo sud koji je uputio zahtjev, a koje se odnose na ocjenu njegove vlastite nadležnosti, zaista stegovnu povredu i stoga razlog za samoizuzeće jer dotični sudac poduzimanjem

¹ Nap. prev.: prvotni zahtjev za prethodnu odluku od 11. siječnja 2024. osobno je uputio sudac u svojem svojstvu predsjednika vijeća. Rješenjem od 15. siječnja 2024., koje je Sudu podneseno 17. siječnja 2024., cijelo je vijeće, odnosno sudac i dva porotnika, potvrdilo njegovu odluku.

sudskih radnji u određenom predmetu šteti ugledu pravosuđa i više ne može rješavati predmet.

- 10 Sud koji je uputio zahtjev ukratko opisuje vrstu i praktične učinke načela nasumičnog odabira prilikom dodjele predmeta. Upućuje na to da je novi sustav uveden kako bi se ograničila samovolja prilikom dodjele predmeta nad kojom predsjednik suda tradicionalno ima monopol. Do nasumičnog odabira dolazi kada se predmet podnese sudu. On se pojavljuje u dvama oblicima. Tako nasumična dodjela može biti i. „automatska” (ujednačenom elektroničkom dodjelom po redu zaprimanja) – u tom slučaju predmet se dodjeljuje uzimajući u obzir sve suce, u konkretnom slučaju suce kaznenog odjela SGS-a. Taj pristup vrijedi kad sud prvi put razmatra predmet. Nasumična dodjela može se izvršiti i u obliku ii. „odabira određenog suca”, odnosno „ručnom dodjelom”. Drugi pristup primjenjuje se prije svega u slučajevima u kojima je predmet najprije dodijeljen određenom sucu, koji ga je zatim prosljedio drugom tijelu (primjerice, državnom odvjetništvu radi uklanjanja postupovne nepravilnosti ili drugom sudu kojeg smatra nadležnim), nakon čega se taj isti predmet ponovno vraća sudu. U tom slučaju predmet se izravno dodjeljuje istom sucu.
- 11 Međutim, sud koji je uputio zahtjev smatra da nacionalno pravo ne sadržava pojedinosti o pitanju koja je osoba nadležna za ocjenu je li predsjednik suda pravilno izvršio svoju ovlast u pogledu poštovanja načela nasumičnog odabira. Konkretno, riječ je o tome je li on pravilno dodijelio predmet u skladu s prvom opcijom, uzimajući u obzir sve suce, ili je predmet trebao dodijeliti u skladu s drugom opcijom, odnosno točno određenom sucu. Sud koji je uputio zahtjev smatra da se u tom pogledu mogu zauzeti dva stajališta.
- 12 Okolnost da je nacionalni zakonodavac utvrdio nasumični odabir kao načelo organizacije sudovanja prema prvom stajalištu znači da je taj nasumični odabir bitan element zakonitosti sudskog postupka. Stoga vrijedi opće načelo da je sudac kojem je dodijeljen predmet ovlašten ocijeniti vlastitu nadležnost, uključujući pitanje je li prilikom dodjele predmeta poštovano načelo nasumičnog odabira. Prema tom stajalištu načelo nasumične dodjele provodi se kroz dva koraka. U prvom koraku provodi ga predsjednik suda koji dodjeljuje predmet određenom sucu i pritom po svojem nahođenju primjenjuje jedan od dvaju pojava oblika. To se događa u upravnom postupku bez sudjelovanja stranaka. U drugom koraku sudac kojem je dodijeljen predmet provodi samostalnu ocjenu u okviru sudskog postupka sa svim jamstvima koja su s time povezana – saslušanje stranaka i nadzor koji provode sudovi višeg stupnja.
- 13 Drugo je stajalište da je samo predsjednik suda nadležan za nadzor poštovanja tog načela. Ako sudac kojem je dodijeljen predmet smatra da mu je predmet dodijeljen nepravilno, on najprije treba obavijestiti predsjednika suda koji će ocijeniti treba li predmet preraspodijeliti. To stajalište zastupaju žalbeni sud i predsjednik SGS-a koji je pokrenuo stegovni postupak protiv suca I. H. i sutkinje H. K. **Predsjednik suda** smatra da je samo on ovlašten za tu ocjenu i da je stoga sutkinja H. K. najprije trebala predmet prosljediti njemu uz odgovarajuće

obrazloženje kako bi on zatim mogao odlučiti o nadležnosti za preraspodjelu predmeta. U skladu s tim, sudac I. H. trebao je po primitku predmeta od sutkinje H. K. taj predmet izravno proslijediti predsjedniku suda kako bi on mogao provesti ocjenu umjesto da sâm odlučuje o tome je li ovlašten za rješavanje predmeta bez suglasnosti predsjednika predmetnog suda.

- 14 Međutim, sud koji je uputio zahtjev ističe da na temelju nacionalnog prava nije jasno ima li predsjednik suda prilikom ocjene nadležnosti suca za rješavanje predmeta i odlučivanje u tom predmetu u određenom aspektu – poštovanju načela nasumičnog odabira – ovlast upravljanja u odnosu na suca.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 15 Sud koji je uputio zahtjev najprije ističe da je u glavnom postupku riječ o utvrđivanju krivnje ili nedužnosti osoba optuženih za sudjelovanje u zločinačkom udruženju i utaju poreza na dodanu vrijednost. U slučaju osuđujuće presude težinu kazne treba odrediti u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala i Okvirnom odlukom Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom. Budući da se u glavnom postupku primjenjuje sekundarno pravo, primjenjivi su i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a te članak 47. Povelje. Glavni postupak rješava sud koji je neovisan u smislu prava Unije.
- 16 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je pritom ponajprije riječ o neovisnosti suca prilikom ostvarivanja njegova prava na ocjenu vlastite nadležnosti za rješavanje predmeta (nadležnost s aspekta primjene načela nasumičnog odabira). Stoga treba ispitati je li ta neovisnost ugrožena kada tu ocjenu može provesti samo predsjednik predmetnog suda i kada predsjednik suda mišljenje predmetnog sudskog vijeća da ono samo ima takvu nadležnost smatra stegovnom povredom.
- 17 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev ističe da Sud smatra da je organizacija pravosuđa pitanje nacionalnog prava, ali da ta organizacija treba osigurati neovisnost sudaca kako bi se zajamčila zaštita vladavine prava kao vrijednost od iznimne važnosti. To vrijedi i za uređenje propisa za provedbu stegovnih postupaka protiv sudaca.
- 18 Sud koji je uputio zahtjev ističe da Sud pretpostavlja da neovisnost suca kao takva vrijedi u odnosu na zakonodavnu i izvršnu vlast. Međutim, pitanje neovisnosti suca u ovom se slučaju postavlja s obzirom na njegove odnose prema predsjedniku suda i to u samo jednom aspektu, a to je ocjena pravilne primjene načela nasumičnog odabira koju je već proveo predsjednik suda.
- 19 Suprotno tomu, valja istaknuti da je zadaća predsjednika suda osigurati potrebne uvjete za provedu pravosuđa, ali da on sâm u predmetu o kojem je riječ ne obavlja sudovanje. Stoga predsjednik predmetnog suda u okviru sudskog sustava prilikom izvršavanja svojih ovlasti za dodjelu predmeta izvršava samo provedbene, a ne

sudske ovlasti. Ovlaсти su jasno razgraničene: pravosudne ovlasti izvršava sudac (u pogledu predmeta koji rješava), a izvršne ovlasti izvršava predsjednik suda (u pogledu suda kojim upravlja).

- 20 Osim toga, prema sudskoj praksi Suda jedan od elemenata neovisnosti suda jest nemogućnost da na njega utječu vanjski čimbenici. To pitanje postavlja se u glavnom postupku zato što vanjski čimbenik – predsjednik suda – ustraje na tome da samo on u skladu s načelom nasumičnog odabira može odlučivati o tome koji sudac treba rješavati predmet.
- 21 Nadalje, Sud ističe da zahtjev neovisnosti pretpostavlja da sudac svoje funkcije izvršava posve samostalno a da se pritom ni u kojem pogledu ne nalazi u podređenom odnosu i da ne prima naloge ili upute ikoje vrste te da je tako zaštićen od vanjskih utjecaja ili pritisaka koji mogu ugroziti neovisnu prosudbu njegovih članova i utjecati na njihove odluke.
- 22 Predsjednik suda uskratio je sucu u glavnom postupku mogućnost da provede ocjenu vlastite nadležnosti jer smatra da on u tom pogledu ima monopol i da je njegova odluka obvezujuća za suca. Sud koji je uputio zahtjev smatra da je pritom riječ o nekom obliku vanjskog pritiska, u dijelu u kojem je riječ o pitanju u vezi s primjenom jednog od načela sudovanja. Međutim, predsjednik suda je vanjska osoba u odnosu na to sudovanje.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev smatra da sudsku praksu Suda koja se primjenjuje na ovaj predmet treba tumačiti na način da zahtjev neovisnosti sudstva vrijedi od trenutka u kojem je sudac određen za rješavanje nekog konkretnog predmeta i za odlučivanje u tom predmetu. Od tog trenutka njegova neovisnost prerasta u vrijednost i od tog ga se trenutka više ne može stavljati pod pritisak kad je riječ o odlukama koje on donosi prilikom rješavanja tog predmeta i odlučivanja u predmetu. To vrijedi i za odluke koje se odnose na njegovu vlastitu nadležnost.
- 24 U glavnom postupku predsjednik suda prvotno je sutkinji H. K. uredno povjerio rješavanje glavnog postupka. Ne može se prihvatiti mišljenje prema kojem je ona i dalje pod njegovom kontrolom a da ne može sama odlučivati o pitanju svoje nadležnosti za rješavanje predmeta i odlučivanje u tom predmetu u skladu s načelom nasumične dodjele, nego ga umjesto toga treba zamoliti za preraspodjelu predmeta. Naime, ako se prizna pravo sutkinje H. K. na to da samostalno ocijeni vlastitu nadležnost za rješavanje predmeta, to znači da se priznaje i njezino pravo da predmet samostalno proslijedi sucu I. H. ako smatra da bi on trebao rješavati taj predmet. Iz toga proizlazi potreba da se prizna pravo suca I. H. na to da nakon zaprimanja predmeta samostalno ocijeni je li on prema načelu nasumičnog odabira nadležan za rješavanje predmeta, uključujući pravo na to da odluči saslušati stranke prije nego što dođe do zaključka, i to na način da tu odluku ne prepusti predsjedniku suda.
- 25 Suprotno tomu, ako se prihvati stajalište predsjednika suda, to bi dovelo do toga da sudac koji treba riješiti neki konkretni predmet i odlučiti u tom predmetu u

pogledu određenog aspekta njegove vlastite nadležnosti za rješavanje i odlučivanje u potpunosti ovisi o volji predsjednika suda, pri čemu on sâm ne može provesti takvu ocjenu. Sud koji je uputio zahtjev smatra da to u konačnici dovodi do nastanka suda koji, osobito u tom pogledu (ocjena njegove nadležnosti za rješavanje predmeta i odlučivanje u tom predmetu s obzirom na načelo nasumičnog odabira), ovisi o predsjedniku suda.

- 26 Sud koji je uputio zahtjev također ispituje dovodi li stegovni postupak pokrenut protiv suca I. H. u pitanje povjerenje javnosti u funkcioniranje i neovisnost pravosuđa. U tom pogledu valja istaknuti da Sud smatra da stegovni postupak protiv suca ne smije biti sredstvo kontrole sadržaja sudske odluke koju je on donio i da pravila o stegovnoj odgovornosti trebaju biti uređena na način da se izbjegne da se može tražiti da se utvrdi njegova stegovna odgovornost samo zbog njegove odluke.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev smatra da u glavnom postupku nisu ispunjeni ti uvjeti u dijelu u kojem se stegovni postupci protiv sutkinje H. K. i suca I. H. odnose na sadržaj sudskih odluka koje su oni donijeli i koje postoje u pisanom obliku. Cilj je zapravo prigovoriti im da taj sadržaj nije bio takav kakav je trebao biti prema mišljenju predsjednika suda. Sud je u pogledu stegovnog postupka koji se odnosi na sadržaj sudske odluke odlučio da stegovna odgovornost može nastati samo u „potpuno iznimnim slučajevima”. Pritom je riječ o „ozbiljn[im] i potpuno neispričiv[im] postupanj[ima] kod sudaca [...] primjerice [...] da namjerno i u zloj vjeri ili zbog krajnje i osobito teške nepažnje krše pravila nacionalnog prava i prava Unije čije poštovanje oni trebaju osigurati ili da postupaju proizvoljno odnosno uskraćujući pristup pravosuđu”.
- 28 Sud koji je uputio zahtjev zaključuje da se odluka sutkinje i suca da ocijene vlastitu nadležnost za rješavanje glavnog postupka ne može smatrati takvom iznimno teškom povredom zakona. Riječ je o spornom izvršavanju ovlasti. Sutkinja i sudac smatrali su da određenu ovlast (ocjenu vlastite nadležnosti s aspekta poštovanja načela nasumičnog odabira) može izvršiti samo sudac, ali ne i predsjednik suda. Suprotno tomu, taj predsjednik nije samo smatrao da ta ovlast pripada isključivo njemu, nego i da su sutkinja i sudac počinili stegovnu povredu jer su osporavali njegovu ovlast. Osim toga, ističe se da su sutkinja i sudac uredno obrazložili sudske odluke koje su donijeli u tom pogledu. Međutim, predsjednik suda nije uzeo u obzir tu okolnost te nije ispitao je li riječ samo o pogrešci u primjeni zakona. Štoviše, on iskorištava stegovni postupak kako bi zaštitio svoj monopol nad pitanjem pravilne primjene načela nasumične dodjele.
- 29 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev ističe da zahtjev neovisnosti sudaca nije sâm sebi svrha, nego služi pravu obrane koje imaju stranke, a čiji je prepoznatljiv oblik pravo na saslušanje. Svrha radnje suca I. H., koja je uzrokovala njegovu stegovnu odgovornost, bila je ta da strankama omogući da se očituju o tome je li prilikom prvotne dodjele koju je izvršio predsjednik suda i prilikom prosljeđivanja predmeta sucu I. H. koje je izvršila sutkinja H. K. poštovano načelo nasumičnog odabira. Naime, takvim postupanjem strankama je zapravo omogućena učinkovita

obrana prilikom odlučivanja o tom pitanju jer su uzeti u obzir njihovi stavovi. Suprotno tomu, da je to pitanje prepušteno odluci predsjednika suda u upravnom postupku, on bi je donio po vlastitoj ocjeni i bez saslušanja stranaka.

- 30 Zaključno, sud koji je uputio zahtjev smatra da u ovom slučaju treba ispitati je li zajamčeno načelo neovisnosti sudstva kao izraz vladavine prava. Sud koji je uputio zahtjev smatra da se životna snaga prava koja građani izvode iz prava Unije može zajamčiti samo ako ih štiti neovisan sud. Ta neovisnost treba nastati dodjelom predmeta. Od tog trenutka sudac preuzima punu odgovornost za svoju odluku. Njegove pogreške trebaju moći ispraviti stranke u žalbenom postupku ili sudovi višeg stupnja po službenoj dužnosti. Ako predsjednik suda može kontrolirati predmet nakon njegove dodjele, pa čak i samo u pogledu jednog aspekta (u ovom slučaju u pogledu poštovanja načela nasumičnog odabira), ne može se smatrati da je sud potpuno neovisan.

RADNI DOKUMENT